

На основу мишљења ЕК и напретка у дијалогу са привременим институцијама у Приштини, 1. марта 2012. Европски савет је усвојио закључак о додељивању статуса кандидата Републици Србији. Тиме је Србија званично добила статус кандидата за чланство у ЕУ. У децембру исте године, Европски савет је подржао закључак Савета за опште послове у складу са којим ће Савет отворити приступне преговоре на основу извештаја који ће Европска комисија представити у пролеће 2013.

У априлу 2013. године, Комисија је поднела извештај у којем се предлаже покретање преговора за приступање Републике Србије Европској унији. Европски савет је 28. јуна 2013. године донео одлуку о отварању преговора о приступању Републике Србије Европској унији, одржавањем међувладине конференције најкасније у јануару 2014. године.

Након политичке одлуке Европског савета да земља кандидат може да почне са преговорима за улазак у ЕУ, ЕУ усваја преговарачки оквир (енгл. *Negotiating Framework*). Реч је о документу ЕУ који одређује принципе, суштину и поступке за вођење преговора. На бази тог документа сазива се први састанак међувладине конференције, што представља формални почетак преговора. На том састанку, ЕУ и држава кандидат представљају своја очекивања у вези преговора који предстоје. Преговори ће се формално одвијати у облику састанака међувладине конференције, при чему ће се по правилу одржавати барем један састанак сваких пола године на министарском нивоу и по један састанак на нивоу заменика (шефа Преговарачког тима). Фреквенција ових састанака може се прилагођавати динамици стварних потреба преговора.

После формалног отварања преговора, почиње фаза аналитичког прегледа законодавства (тј. скрининга), која представља фазу провере и оцене у којој мери је законодавство државе кандидата усклађено са правним тековинама ЕУ. Процес скрининга се обавља за свако преговарачко поглавље. У првој фази процеса скрининга Европска комисија представља правне тековине ЕУ подељене у преговарачка поглавља (енгл. *explanatory screening*). У следећој фази (енгл. *bilateral screening*) држава кандидат представља своје законодавство, даје своје оцене усклађености њених прописа са правним тековинама ЕУ, као и планове за постизање потпуне усаглашености.

На основу извештаја о скринингу, Савет усваја документ који се зове резултат скрининга (енгл. *Outcome of screening*) у коме ЕУ оцењује да ли је држава кандидат достигла довољан ниво усклађености са правним тековинама ЕУ, тако да могу почети преговори о конкретном поглављу. У случају да ЕУ оцени да држава кандидат још није достигла захтевани ниво, одређује мерила за отварање преговора (енгл. *opening benchmarks*) које треба да држава кандидат испуни као предуслов за отварање преговора у том поглављу. Мерила за отварање преговора по појединим поглављима могу имати различите форме, као што су захтеви за усвајање стратегија и акционих планова, захтеви за испуњавање уговорних обавеза са ЕУ, пре свега спровођење Споразума о стабилизацији и придруживању, те захтеви о усвајање закона и подзаконских аката. Отварање преговора о поглављу за које су била утврђена мерила за отварање преговора може започети тек након одлуке Савета да је држава кандидат испунила та мерила.

Када је у Савету остварена сагласност да је држава кандидат у одређеном поглављу остварила задовољавајући ниво усаглашености са правним тековинама ЕУ, Савет позива државу кандидата да предложи **преговарачку позицију** за дато поглавље. У преговарачкој позицији за поједино поглавље држава кандидат представља достигнути ниво усаглашености са правним тековинама ЕУ, програм преосталог усаглашавања, те преглед постојећих и будућих административних капацитета за имплементацију. Поред тога, у преговарачкој позицији држава кандидат дефинише и захтеве за прелазним роковима, односно изузећа у оним сегментима где сматра да, због оправданих разлога, неће бити у могућности да у потпуности пренесе правни поредак ЕУ у домаћи оквир у време предвиђеног приступања ЕУ. Држава кандидат може током преговора доставити ЕУ допуну односно промену преговарачких позиција.

На бази преговарачке позиције државе кандидата за одређено поглавље, Савет усваја **заједничку позицију** (енгл. *European Union common position*) као одговор на позицију државе